



## **Svmma Juris Canonici**

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,  
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,  
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium  
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,  
discussa, & explicata

**Strein, Johann**

**Coloniæ Agrippinæ, 1658**

LXXXVI. Differentia 12. Iure civili mulier, cuius maritus captus est, &  
incertum, an adhuc vivat, post quinquennium alteri nubere potest.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

## DIFFERENTIA II.

Iure Canonico valet matrimonium inter tutorem, aut filium eius, & pupillam vel adultam, cuius ille gesserat tutelam, aut curam DD. in *c. penul. De secun. nupt.* Secus Iure civili, *l. tutor. π. De sponsal. C. De interdicto matrim. contra. inter pupillam & tutorem. Io. Bapt. à S. Blas. 25.*

**I.** Matrimonium inter tutorem & pupillam, cuius curam gessit, ab *Imp. Severo & Antonio* damnatur in *l. cit.* propter periculum, quod pupillæ in re familiari à tutore imminere potest. Nam fiducia uxoris, quam de marito, ut sibi maximè benevolo habet, cum suarum rerum ignorantia delinquendi audaciam fovet, & corroborat, ut ad se trahat, sibi que vendicet, maritus, quæ suo in peculio esse pupilla ignorat. *Schneidevvin. l. 1. Inst. tit. 10. Par. π. 13.*  
Sed quia incommodum hoc temporale, nec generale est, utpote ab improbis &

avaris creati solitum, sacri Canones non attendunt, permittuntq; in prædictis personis matrimonium, quia ex tutela, curæ nullum impedimentum oritur.

II. Adde, quod non immeritò præsumi potest futurum, ut quia maiorem notitiam habet bonorum uxoris suæ, nuptæ pupillæ, facilius & efficacius illa consuevaturum, & aucturum esse, utpote confors modò, & particeps communis lucris. Aliena quippe segnius curare humani ingenij commune, & confessum vitium est.

## XII. LXXXVI.

## DIFFERENTIA 12.

Iure civili mulier, cuius maritus captus est, & incertum, an adhuc vivat, post quinquennium alteri nubere potest. *l. Vxoribus 6. π. De divort. Novel. 22. §. Sed & captivitatis.* Idem iure Canonico non permittitur, nisi de morte prioris mariti certo constet, *c. In presentia. 12. De sponsal. Canif. 37.*

**I.** Iuliani in *cit. l.* aperta sententia est. Si incertum est, an vivus maritus apud hostes teneatur, vel morte præventus sit, tunc si quinquennium à tempore captivitatis excesserit, licentiam habebit mulier ad alias transire nuptias; ita ta-

men ut bonâ gratiâ dissolutum videatur pristinum matrimonium, & unusquisque jus suum habeat immutatum. Eodem iure & in marito incertitate degente, & uxore captivâ obli-

II. *Æque manifesta in contrarium est Clementis III. definitio in c. in presentia. De sponsalib.* Rogatus enim, quanto tempore mulieres, quarum mariti captivi tenentur, expectare debeant pro secundis nuptijs, respondit. Quotocumq; minorum numero remaneant, viventibus viris suis, non posse ad aliorum consortium canonice convolare, nec auctoritate Ecclesie permitti, ut contrahant, donec certum nuntium recipiant de morte virorum. Et per hunc Canonem notat Glossa abrogari prædictas Leges, que quinquennio elapso licentiam dant aliter nubendi. Vbi tamen veri similiter præsumitur de morte mariti, si mulier nubat, excusatur. Ita Glossa, cui subscribens *Coninck Disp. 2. de Matrim. Dub. 3.* requirit certum nuntium de morte mari-

ti ait, sufficere tamen, ut verisimiliter existimetur, aut præsumatur extinctus. Nam *c. Cum per bellicam 34. P. 2. & Quoniam. de lite contest.* loquuntur de verisimilitudine moraliter certâ. Cùm enim in seculo matrimonio contrahendo sit periculum gravis peccati & injurie erga priorem coniugem, si fortè vivat, sine morali certitudine ineundum non est, cùm præsertim in casu dubio melior sit conditio prioris mariti, cui etiam fauer possessio *Silu. V. Matrimonium. §. 8. Q. 13. Armilla eod. n. 45. Laym. l. 3. Tr. 10. par. 3. c. 3. Escobar Tract. 7. Exam. 9. n. Comitrol 220. l. 1. Q. 128. Navar. c. 27. num. 53. Vallenst. 3. tit. 4. num. 3. Dardus Disceps. 6. De cons. dubia Pag. 894.*

## XIII. LXXXVII.

## DIFFERENTIA. 13.

Iure Canonico, ad matrimonium contrahendum inter valentes loqui, verba requiruntur, sed in illis, qui non possunt loqui consensus nutu declaratus sufficit. *c. Tua de Sponsalib.* Iure civili autem sufficit consensus quomocumq; expressus, seu declaratus etiam inter valentes loqui. *l. nuptias. ff. De R. I. l. Cùm fuerit 15. ff. De condit. & demonstr. Bart. 112. Io. Bapt. De S. Blasio 131.*

**T** Ad regulam Iuris citatam *Nuptias non concubitus, sed consensus facit.* Interpretes notant, ita sufficere consensum, ut non sit opus tabulis, scripturâ, & in domum deductione, multò minus concubitu. An autem quilibet nutus sufficiat

inter potentes loqui, non satis explicant. In *l. cit. Cùm fuerit* impleta dicitur condatio, si in familiâ nupsisset, statim, atque ducta est vxor, quamvis nondum in cubiculum mariti venerit.

Antinomia.

N

Qua